

at de – modsat nu – ikke får hovedindflydelse på den i bund og grund politiske beslutning: fastsættelsen af selve udgiftsniveaet.

6. I september, oktober og første halvdel af november 1974 tager folketinget herefter stilling til ministeriernes forslag om udgiftsspecifikationerne.
7. Omkring 20. november 1974 ligger finansbudgetterne for 1975/76 helt færdige. Ministerier m. v. kan gå i gang med at foretage de fornødne opsigelser af lokalelejemaal, personale og andre indskrænkninger, således at besparelserne virkelig kan fungere.

Den nuværende budgetmetode er ineffektiv. Skal man underkaste sig dens love, er resultaterne på forhånd dømt til at blive elendige. Ligegyldigt hvordan man så ellers disponerer.

Derfor er det så let for partipolitikerne at hakke på hinanden og spille tid på goldt tomgangssnakkeri.

Ned på det plan har man villet trække fremskridtspartiet. Mest angribende har fru Grethe Philip været. Ved finanslovsførstebehandling, i Radiotinget og i Radioavisen den 4. februar 1974. Hendes partifælle Niels Helveg Petersen kører for fuld usaglighedsudblæsning samme linie i Jyllands-Posten den 6. februar 1974: Hvor er fremskridtspartiets spareforslag til finansloven 1974/75?

Helst så vi disse i form af, at finansloven får en ny § 28 af følgende indhold: »Af de i §§ 2-27 omhandlede udgiftsbevillinger må regeringen højst afholde samlede udgifter på

53 milliarder kroner.«.

Når gammelpartierne imidlertid så gerne ville have os til at trampe ind i deres ufrugtbare sparejagssuppedas, hvor det er så let at øve negativ nedrakken mod ethvert forslag, der skal gælde allerede for 1974/75, skal vi da gerne unde dem den glæde.

Inden udløbet af den af gammelpartierne ønskede frist (8. februar 1974 kl. 12) afleverer vi derfor nedenstående traditionelle ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1974/75.

Som man råber i skoven, får man svar.

Forslagene må altså ikke mistolkes derhen, at fremskridtspartiet herefter har placeret sig i det almindelige partipolitiske slagsmål, der føres til partiernes selvnydelse og befolkningens skade: Vi vil ikke absolut bevare ansigt ved at forsvare alle forslagene over for kritik.

Efter at have gjort denne indrømmelse til den forældede arbejdsmetode, fortsætter fremskridtspartiet sit langsigtede arbejde med at opklare grundlaget for fremtidige besparelser for staten, amter og kommuner. Vi håber, at ministerierne vil ophøre med at sinke arbejdet ved at give udenomssvar.

I praksis vil folketingets øvrige partier så at sige altid kunne regne med fremskridtspartiets stemmer for besparelsesforslag, der kan samle 62 andre stemmer i Folketinget. Sparekvator går ikke gennem fremskridtspartiets gruppe. Også derfor har fru Grethe Philips m. fl.s gammelpartitaktiske provokationsmanøvrer hovedsagelig været med til yderligere at spille tid i det folketingsarbejde, der mere end noget andet er præget af unødigt tidsspilde.